

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2017/2399

2017 m. gruodžio 12 d.

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2014/59/ES nuostatos, susijusios su neužtikrintų skolos priemonių eiliškumu nemokumo atveju

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) 2015 m. lapkričio 9 d. Finansinio stabilumo taryba (FST) paskelbė Bendro nuostolių padengimo pajėgumo (angl. *Total Loss-Absorbing Capacity*, TLAC) sąlygų dokumentą (toliau – TLAC standartą), kurį G 20 patvirtino 2015 m. lapkričio mėn. TLAC standartu siekiama užtikrinti, kad pasaulinės sisteminės svarbos bankai (G-SIB), Sąjungos sistemoje vadinami pasaulinės sisteminės svarbos įstaigomis (G-SII), turėtų nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumą, reikalingą padėti užtikrinti, kad pertvarkymo metu ir iš karto po pertvarkymo ypatingos svarbos funkcijas būtų galima toliau vykdyti be mokesčių mokėtojų lėšų (viešųjų lėšų) ar nekeliant pavojaus finansiniam stabilumui. Savo 2015 m. lapkričio 24 d. komunikate „Bankų sąjungos sukūrimas“ Komisija pati įsipareigojo iki 2016 m. pabaigos pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų sudaryta galimybė TLAC standartą Sąjungos teisėje įgyvendinti iki tarptautiniu mastu suderinto termino – 2019 m.;
- (2) įgyvendinant TLAC standartą Sąjungos teisėje reikia atsižvelgti į galiojančių konkrečioms įstaigoms atskirai nustatytą minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą (angl. *minimum requirement for own funds and eligible liabilities*, MREL), taikomą visoms Sąjungos įstaigoms, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES ⁽⁴⁾. Kadangi TLAC ir MREL siekiama to paties tikslo – užtikrinti, kad Sąjungos įstaigos turėtų pakankamą nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumą, šie du reikalavimai turėtų būti bendros sistemos vienas kitą papildantys elementai. Praktiškai Komisija pasiūlė, kad TLAC standarto suderintas minimalus lygis (toliau – TLAC minimalus reikalavimas), taikomas G-SII, ir įsipareigojimų tinkamumo kriterijai, naudojami siekiant laikytis to standarto, Sąjungos teisėje turėtų būti nustatyti iš dalies pakeičiant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ⁽⁵⁾, o konkrečioms G-SII taikomas papildomas reikalavimas ir konkrečioms ne G-SII taikomas reikalavimas, taip pat atitinkami tinkamumo kriterijai turėtų būti nustatyti priimant tikslinius Direktyvos 2014/59/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014 ⁽⁶⁾ pakeitimus.

⁽¹⁾ OL C 132, 2017 4 26, p. 1.

⁽²⁾ OL C 173, 2017 5 31, p. 41.

⁽³⁾ 2017 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. gruodžio 7 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

⁽⁵⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽⁶⁾ 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

Ši direktyva, susijusi su neužtikrintų skolos priemonių eiliškumu nemokumo atveju, papildo pirmiau nurodytus teisės aktus su siūlomais daliniais pakeitimais ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/ES ⁽¹⁾;

- (3) atsižvelgiant į tuos pasiūlymus ir siekiant užtikrinti teisinį tikrumą rinkoms ir subjektams, kuriems taikomi MREL ir TLAC, svarbu laiku užtikrinti aiškumą dėl įsipareigojimų tinkamumo kriterijų, naudojamų siekiant laikytis MREL ir Sąjungos teisės, kuria įgyvendinamas TLAC, ir nustatyti atitinkamas tęstinumo nuostatas dėl įsipareigojimų, išleistų anksčiau nei įsigalioja patikslinti tinkamumo kriterijai, tinkamumo;
- (4) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad įstaigos turėtų pakankamą nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumą, kad užtikrintų sklandų ir greitą nuostolių padengimą ir rekapitalizavimą, turintį minimalų poveikį finansiniam stabilumui, siekiant išvengti poveikio mokesčių mokėtojams. Tai turėtų būti pasiekta nuolat užtikrinant, kad įstaigos laikytųsi TLAC minimalaus reikalavimo, kuris Sąjungos teisėje turi būti įgyvendintas iš dalies pakeistu Reglamentu (ES) Nr. 575/2013, ir nuosavų lėšų bei tinkamų įsipareigojimų reikalavimo, kaip numatyta Direktyvoje 2014/59/ES;
- (5) pagal TLAC standartą reikalaujama, kad G-SII laikytųsi TLAC minimalaus reikalavimo (su tam tikromis išimtimis) naudodamos subordinuotuosius įsipareigojimus, kurių prioritetas nemokumo atveju yra mažesnis nei į TLAC neįtrauktų įsipareigojimų (subordinavimo reikalavimas). Pagal TLAC standartą subordinavimas turi būti užtikrintas sutarties teisiniais padariniais (žinomas kaip sutartimi nustatytas subordinavimas), atitinkamos jurisdikcijos įstatymais (žinomas kaip teisės aktais nustatytas subordinavimas) arba atitinkama įstaigos struktūra (žinomas kaip struktūrinis subordinavimas). Kai reikalaujama pagal Direktyvą 2014/59/ES, į jos taikymo sritį patenkančios įstaigos turėtų laikytis konkrečiai įstaigai taikomo reikalavimo naudodamos subordinuotuosius įsipareigojimus, kad sumažintų riziką, susijusią su teisiniais kreditorių skundais tuo pagrindu, kad kreditorių nuostoliai pertvarkymo atveju viršija nuostolius, kuriuos jie patirtų iškėlus įprastinę bankroto bylą (principas, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė);
- (6) kai kurios valstybės narės pakeitė arba šiuo metu keičia nacionaline nemokumo teise nustatyto neužtikrintos pirmeilės skolos eiliškumo taisyklės nemokumo atveju, kad jų įstaigos galėtų veiksmingiau laikytis subordinavimo reikalavimo ir taip būtų palengvintas pertvarkymas;
- (7) iki šiol priimtose nacionalinėse taisyklėse labai skiriasi. Nesant suderintų Sąjungos taisyklių, atsiranda netikrumas tiek įstaigoms emitentėms, tiek investuotojams, o tarpvalstybinėms įstaigoms dėl to gali būti sunkiau taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę. Dėl suderintų Sąjungos taisyklių nebuvimo taip pat gali atsirasti konkurencijos iškraipymų vidaus rinkoje, atsižvelgiant į tai, kad įstaigų išlaidos siekiant laikytis subordinavimo reikalavimo ir investuotojų išlaidos, patiriamos perkant įstaigų išleistas skolos priemones, Sąjungoje galėtų labai skirtis;
- (8) Europos Parlamentas savo 2016 m. kovo 10 d. rezoliucijoje dėl bankų sąjungos ⁽²⁾ paragino Komisiją pateikti pasiūlymą, kaip toliau mažinti teisinę reikalavimų riziką pagal principą, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė, o 2016 m. birželio 17 d. išvadose Taryba paprašė Komisijos pateikti pasiūlymą dėl bendro požiūrio į bankų kreditorių hierarchiją, kad pertvarkymo atveju padidėtų teisinis tikrumas;
- (9) todėl būtina pašalinti reikšmingas vidaus rinkos veikimo kliūtis ir išvengti konkurencijos iškraipymų, kurių atsiranda nesant suderintų Sąjungos taisyklių dėl bankų kreditorių hierarchijos, ir užkirsti kelią tokių kliūčių ir iškraipymų atsiradimui ateityje. Todėl tinkamas šios direktyvos teisinis pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnis;
- (10) siekiant iki minimumo sumažinti subordinavimo reikalavimo laikymosi išlaidas ir bet kokią neigiamą poveikį finansavimo išlaidoms, šia direktyva turėtų būti leidžiama valstybėms narėms išlaikyti, kai taikoma, esamą įprastos neužtikrintos pirmeilės skolos klasę, kuriai priskiriamas priemonės įstaigos gali išleisti pigiau, palyginti su kitais subordinuotaisiais įsipareigojimais. Siekiant padidinti sėkmingo įstaigų pertvarkymo galimybes, šia direktyva vis

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

⁽²⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

dėlto reikėtų reikalauti, kad valstybės narės sukurtų naują klasę, kurią sudarytų nepirmenybinė pirmeilė skola, kuri nemokumo atveju turėtų eiti prieš nuosavų lėšų priemones ir subordinuotuosius išpareigojimus, kurie nelaikomi nuosavų lėšų priemonėmis, tačiau po kitų pirmėlių išpareigojimų. Įstaigoms ir toliau turėtų būti leidžiama išleisti pirmėlių ir nepirmenybinės pirmėlių klasių skolos priemones. Iš tų dviejų klasių, nedarant poveikio kitoms TLAC standarte numatytoms pasirinkimo galimybėms laikytis subordinavimo reikalavimo ir išimtis, subordinavimo reikalavimui įvykdyti turėtų būti tinkama tik nepirmenybinė pirmeilė klasė. Tuo siekiama suteikti galimybę įstaigoms finansavimo ar kitais veiklos tikslais naudoti pigesnes įprastas pirmėlių skolos priemones, o finansavimui gauti laikantis subordinavimo reikalavimo išleisti naujai nepirmenybinei pirmėlei skolai priklausančias skolos priemones. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama sukurti kelias kitų įprastų neužtikrintų išpareigojimų klases su sąlyga, kad jos užtikrintų, nedarant poveikio kitoms TLAC standarte numatytoms galimybėms ir išimtis, jog tik nepirmenybinė pirmeilė skolos priemonių klasė gali atitikti subordinavimo reikalavimą;

- (11) siekiant užtikrinti, kad naujoji nepirmenybinė pirmeilė skolos priemonių klasė atitiktų TLAC standarte apibrėžtus ir Direktyvoje 2014/59/ES nustatytus tinkamumo kriterijus, ir taip padidinti teisinį tikrumą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tų skolos priemonių pradinis sutartinis terminas būtų bent vieni metai, jose nebūtų įterptųjų išvestinių finansinių priemonių ir jos pačios nebūtų išvestinės finansinės priemonės ir kad atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose, susijusiuose su jų emisija ir, kai taikoma, prospekte būtų aiškiai nurodomas jų mažesnis prioritetas pagal įprastinę bankroto bylą. Skolos priemonės su kintamąja palūkanų norma, nustatyta taikant plačiai naudojamą pagrindinę normą, pvz., EURIBOR arba LIBOR, ir skolos priemonės, neišreikštos emitento nacionaline valiuta, jeigu pagrindinė skolos suma, grąžinama dalis ir palūkanos denominuoti ta pačia valiuta, tik dėl tų požymių neturėtų būti laikomos skolos priemonėmis, kuriose yra įterptųjų išvestinių finansinių priemonių. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis jokiems nacionalinės teisės reikalavimams registruoti skolos priemonės emitento išpareigojimams skirtame bendrovių registre siekiant įvykdyti nepirmenybinės pirmėlių skolos priemonių klasės sąlygas, kaip nustatyta šioje direktyvoje;
- (12) kad padidintų teisinį tikrumą investuotojams, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad pagal jų nacionalinius nemokumo įstatymus įprastų neužtikrintų skolos priemonių ir kitų įprastų neužtikrintų išpareigojimų, kurie nėra skolos priemonės, prioritetas būtų didesnis nei naujosios nepirmenybinės pirmėlių skolos priemonių klasės prioritetas. Valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad naujosios nepirmenybinės pirmėlių skolos priemonių klasės prioritetas būtų didesnis nei nuosavų lėšų priemonių prioritetas ir bet kokių subordinuotųjų išpareigojimų, kurie nelaikomi nuosavomis lėšomis, prioritetas;
- (13) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti suderintas neužtikrintų skolos priemonių eiliškumo nemokumo atveju taisyklės taikant Sąjungoje galiojančią gaivinimo ir pertvarkymo sistemą, visų pirma siekiant padidinti gelbėjimo privačiomis lėšomis tvarkos veiksmingumą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti. Visų pirma šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis kitoms TLAC standarte numatytoms galimybėms laikytis subordinavimo reikalavimo ir išimtis;
- (14) šioje direktyvoje numatytus Direktyvos 2014/59/ES dalinius pakeitimus tikslinga taikyti neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, išleistų šios direktyvos taikymo dieną arba vėliau. Tačiau, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir kuo labiau sumažinti pereinamojo laikotarpio išlaidas, būtina nustatyti atitinkamas apsaugos priemones, susijusias su reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, išleistų anksčiau nei ta diena, eiliškumu nemokumo atveju. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visų neįvykdytų neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, kurias įstaigos išleido anksčiau nei ta diena, eiliškumas nemokumo atveju būtų reglamentuojamas valstybių narių teisės aktais, kurie jau buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d. Jeigu tam tikruose nacionalinės teisės aktuose, kurie buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d., jau atsižvelgiama į tikslą leisti įstaigoms išleisti subordinuotuosius išpareigojimus, daliai ar visiems neįvykdytiems neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, išleistų anksčiau nei šios direktyvos taikymo diena, turėtų būti galima nustatyti tą patį eiliškumą nemokumo atveju kaip ir nepirmenybinėms pirmėilėms skolos priemonėms, išleistoms laikantis šios direktyvos sąlygų. Be to, po 2016 m. gruodžio 31 d. ir anksčiau nei šios direktyvos įsigaliojimo dieną valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė pritaikyti savo nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, išleistų po tokių teisės aktų taikymo datos, eiliškumą įprastinių bankroto bylų atveju, kad būtų laikomasi šioje direktyvoje nustatytų sąlygų. Tuo atveju valstybių narių teisės aktais, kurie jau buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d., turėtų būti toliau reglamentuojami tik neužtikrinti reikalavimai, atsirandantys dėl skolos priemonių, išleistų prieš tų naujų nacionalinės teisės aktų taikymą;

- (15) šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias valstybėms narėms nustatyti, kad ši direktyva turėtų ir toliau būti taikoma tais atvejais, kai emitentams nebetaikoma Sąjungos nustatyta skolų susigrąžinimo ir pertvarkymo sistema visų pirma dėl to, kad jie trečiajai šaliai perleido savo kreditavimo ar investavimo veiklą;
- (16) šia direktyva suderinamas neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, eiliškumas įprastinių bankroto bylų atveju, ir ji apima indėlių grąžinimo eiliškumą nemokumo atveju tik tiek, kiek neviršijamos galiojančios taikomos Direktyvos 2014/59/ES nuostatos. Todėl šia direktyva nedaromas poveikis jokiems esamiems ar būsimiems valstybių narių nacionalinės teisės aktams, reglamentuojantiems įprastines bankroto bylas, kurie apima indėlių grąžinimo eiliškumą nemokumo atveju tiek, kiek toks eiliškumas nėra suderintas pagal Direktyvą 2014/59/ES, nepriklausomai nuo datos, kada tokie indėliai buvo įnešti. Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 29 d. Komisija turėtų peržiūrėti Direktyvos 2014/59/ES taikymą, kiek tai susiję su indėlių grąžinimo eiliškumu nemokumo atveju, ir visų pirma įvertinti, ar reikia tolesnių jos pakeitimų;
- (17) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą rinkoms ir atskiroms įstaigoms ir sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingai taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, ši direktyva turėtų įsigalioti kitą dieną po jos paskelbimo,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2014/59/ES daliniai pakeitimai

Direktyva 2014/59/ES iš dalies keičiama taip:

- 1) 2 straipsnio 1 dalies 48 punktą pakeičiamas taip:

„48) skolos priemonės:

- i) 63 straipsnio 1 dalies g ir j punktų taikymo tikslais – obligacijos ir kitų formų perduodama skola, priemonės, kuriomis sukuriamą arba pripažįstama skola, ir priemonės, suteikiančios teises įsigyti skolos priemonių, ir
- ii) 108 straipsnio taikymo tikslais – obligacijos ir kitų formų perduodama skola ir priemonės, kuriomis sukuriamą arba pripažįstama skola;“;

- 2) 108 straipsnis pakeičiamas taip:

„108 straipsnis

Eiliškumas nemokumo atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų nacionalinės teisės aktuose, reglamentuojančiuose įprastines bankroto bylas:

a) toliau nurodytiems indėliams būtų suteikiamas toks pat prioritetas, kuris yra didesnis nei įprastų užtikrinimo priemonės neturinčių kreditorių reikalavimų prioritetas:

- i) tai fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių reikalavimus atitinkančių indėlių daliai, kuri viršija draudimo sumą, numatytą Direktyvos 2014/49/ES 6 straipsnyje;
- ii) fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių indėliams, kurie būtų laikomi reikalavimus atitinkančiais indėliais, jei nebūtų įnešti Sąjungoje įsisteigusių įstaigų filialuose, esančiuose už Sąjungos ribų;

b) toliau nurodytiems indėliams būtų suteikiamas toks pat prioritetas, kuris yra didesnis nei a punkte nustatytas prioritetas:

- i) apdraustiesiems indėliams;
- ii) indėlių garantijų sistemoms, perimančioms apdraustųjų indėlininkų teises ir pareigas bankroto atveju.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytų subjektų atveju įprastiems neužtikrintiems reikalavimams pagal jų įprastines bankroto bylas reglamentuojančią nacionalinę teisę būtų suteikiamas didesnis prioritetas nei neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka šias sąlygas:

- a) skolos priemonių pradinis sutartinis terminas yra bent vieni metai;
- b) skolos priemonėse nėra įterptųjų išvestinių finansinių priemonių ir jos pačios nėra išvestinės finansinės priemonės;
- c) atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose ir, kai taikoma, prospekte, susijusiuose su emisija, aiškiai nurodomas mažesnis prioritetas pagal šią dalį.

3. Valstybės narės užtikrina, kad neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka šio straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose išdėstytas sąlygas, pagal jų įprastines bankroto bylas reglamentuojančią nacionalinę teisę būtų suteikiamas didesnis prioritetas nei reikalavimams, atsirandantiems dėl 48 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytų priemonių.

4. Nedarant poveikio 5 ir 7 dalims, valstybės narės užtikrina, kad jų įprastines bankroto bylas reglamentuojantys nacionalinės teisės aktai, kurie jau buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d., būtų taikomi neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, kurias šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktuose nurodyti subjektai išleido anksčiau nei priemonių pagal nacionalinę teisę, kuriomis perkeliama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/2399 (*), įsigaliojimo data, eiliškumui įprastinių bankroto bylų atveju nustatyti.

5. Jeigu po 2016 m. gruodžio 31 d., bet anksčiau nei 2017 m. gruodžio 28 d. valstybė narė priėmė nacionalinės teisės aktą, reglamentuojantį neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, išleistų po tokio nacionalinės teisės akto taikymo datos, eiliškumą įprastinių bankroto bylų atveju, šio straipsnio 4 dalis netaikoma reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, išleistų po to nacionalinės teisės akto taikymo pradžios dienos, jei įvykdytos visos šios sąlygos:

a) pagal tą nacionalinės teisės aktą 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytų subjektų atveju įprastiems neužtikrintiems reikalavimams įprastinių bankroto bylų atveju suteikiamas didesnis prioritetas nei neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka šias sąlygas:

i) skolos priemonių pradinis sutartinis terminas yra bent vieni metai;

ii) skolos priemonėse nėra įterptųjų išvestinių finansinių priemonių ir jos pačios nėra išvestinės finansinės priemonės ir

iii) atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose ir, kai taikoma, prospekte, susijusiuose su emisija, aiškiai nurodomas mažesnis prioritetas pagal tą nacionalinės teisės aktą;

b) pagal tą nacionalinės teisės aktą neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka šios pastraipos a punkte išdėstytas sąlygas, įprastinių bankroto bylų atveju suteikiamas didesnis prioritetas nei reikalavimams, atsirandantiems dėl 48 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytų priemonių.

Priemonių pagal nacionalinę teisę, kuriomis perkeliama Direktyva (ES) 2017/2399, įsigaliojimo dieną neužtikrinti reikalavimai, atsirandantys dėl pirmos pastraipos b punkte nurodytų skolos priemonių, turi tokį patį prioritetą, kaip nurodytasis šio straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose ir 3 dalyje.

6. 2 dalies b punkto ir 5 dalies pirmos pastraipos a punkto ii papunkčio taikymo tikslais skolos priemonės su kintamąja palūkanų norma, nustatyta taikant plačiai naudojamą pagrindinę normą, ir skolos priemonės, neišreikštos emitento nacionaline valiuta, jeigu pagrindinė skolos suma, grąžinama dalis ir palūkanos denominuoti ta pačia valiuta, tik dėl tų požymių nėra laikomos skolos priemonėmis, kuriose yra įterptųjų išvestinių finansinių priemonių.

7. Valstybės narės, kurios anksčiau nei 2016 m. gruodžio 31 d. priėmė įprastines bankroto bylas reglamentuojantį nacionalinės teisės aktą, pagal kurį įprasti neužtikrinti reikalavimai, atsirandantys dėl skolos priemonių, kurias išleido 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktuose nurodyti subjektai, padalijami jiems suteikiant du ar daugiau skirtingus prioritetus arba pagal kurį pakeičiamas įprastų neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl tokių skolos priemonių, prioritetas, palyginti su visais kitais tą patį prioritetą turinčiais įprastais neužtikrintais reikalavimais, gali nustatyti, kad skolos priemonėms, kurių prioritetas yra mažiausias tarp tų įprastų neužtikrintų reikalavimų, būtų suteikiamas tas pats prioritetas kaip reikalavimams, kurie atitinka šio straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose ir 3 dalyje nustatytas sąlygas.

(*) 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/2399, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2014/59/ES nuostatos, susijusios su neužtikrintų skolos priemonių eiliškumu nemokumo atveju (OL L 345, 2017 12 27, p. 96).“

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojūt įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, ne vėliau kaip nuo 2018 m. gruodžio 29 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas priemonės valstybės narės pradeda taikyti nuo jų įsigaliojimo nacionalinėje teisėje dienos.

2. Valstybės narės, priimdamos 1 dalyje nurodytas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
3. 2 dalis netaikoma tais atvejais, kai valstybių narių nacionalinės priemonės, galiojusios anksčiau nei įsigaliojo ši direktyva, atitinka šią direktyvą. Tokiais atvejais valstybės narės atitinkamai informuoja Komisiją.
4. Valstybės narės pateikia Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių priemonių tekstus.

3 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 29 d. Komisija peržiūri, kaip taikoma Direktyvos 2014/59/ES 108 straipsnio 1 dalis. Komisija visų pirma įvertina, ar reikia tolesnių pakeitimų, susijusių su indėlių grąžinimo eiliškumu nemokumo atveju. Komisija peržiūros ataskaitą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2017 m. gruodžio 12 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. MAASIKAS